

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

Tillæg.

S. 2 L. 16 ff. Fra Ark 4 af har Forfatteren kunnet tage Hensyn til O. v. Friesens Afhandling i trykt Stand.

S. 5 f. Senere er fremkommet en anden Brakteat med Runerækken inddelt i 3 Grupper, fra Grumpan, Säfvare Sogn, Kinnefjerdings Herred, Västergötland. Denne Brakteat, hvoraf en Afbildning (desværre uden ledsagende Beskrivelse af Runerne) er meddelt i Fornvännen 1911 S. 242, fremviser flere Afvigelser fra den vanlige Runerække, hvoraf den vigtigste er den, at 3dje Æt har Runetegnet Υ paa Ing-Runens Plads.

S. 6 f. Kylfver-Indskriften er i 1905 udgiven i Antikvarisk Tidskrift för Sverige XVIII Nr. 2: »Kylfverstenen. En 24-typig runrad af Otto von Friesen och Hans Hansson«. Her henføres Indskriften af arkæologiske Grunde til 4de Aarh., senest c. 400.

S. 8 L. 23 ff. Ogsaa i den i 1907 opagede Runeindskrift fra Fløksand, Nordhordland (Bergens museums aarboeg 1909 nr. 7), som af arkæologiske Grunde henføres til 4de Aarh., har \mathfrak{R} -Runen Formen \mathfrak{A} , her rigtignok i en Binderune af \mathfrak{F} og \mathfrak{A} .

S. 15 L. 8 f. n. Om \mathfrak{F} i Fløksand-Indskriften se Berg. mus. aarb. 1909 nr. 7 S. 16.

S. 15 Anm. 2. Vimose-Høvelens Indskrift har Sophus Bugge behandlet i Aarbøger 1905 S. 149 ff. Om \mathfrak{p} -Runen med rund Sidestav fra Top til Basis i denne Indskrift se anf. St. S. 159 og 165.

S. 16 L. 11. Runeformen Υk forekommer ogsaa paa Brynet fra Strøm, Hitteren, som Magnus Olsen har henført til 7de Aarh.; se Det kgl. norske videnskabers selskabs skrifter. 1908. No. 13.

S. 16 L. 3 f. n. Runen for n har Tværstregen skraanende ned mod Indskriftens Begyndelse ogsaa i Hugl-Indskriften (Bergens museums aarboeg 1911 nr. 11).

S. 17 L. 10. Om Fyrunga-Indskriften kan nu henvises til S. Bugge's Behandling i Arkiv XXII S. 1 ff. (S. 17 om *j).

S. 17 L. 11. Om Skåäng-Indskriften se S. Bugge, Aarbøger 1905 S. 171 ff.

S. 17 L. 12. De Brakteater, som har ΥA , har S. Bugge sammenstillet i Aarbøger 1905 S. 199 f.

Som Former af R. 12 har Magnus Olsen opfattet $\dagger j$ paa Brakt. Nr. 57 (se Aarbøger 1905 S. 286) og $\dagger a$ paa Brakt. Nr. 28 (Aarbøger 1907 S. 19 ff.) og paa Valby-Amuletten (Christiania Videnskabs-Selskabs Forhandlinger for 1907 Nr. 6).

S. 17 L. 8 f. n. Ogsaa Fløksand-Indskriften har Formen $\mathfrak{A} \mathfrak{R}$ i en Binderune; se Tillæg til S. 8.

S. 18. L. 18. En opretstaaende Form \mathfrak{L} har **s**-Runen paa Strøm-Brynet (jfr. Tillæg til S. 16 L. 11).

S. 19 L. 6 f. n. Læsningen af Rune 9 (\mathfrak{R}) paa Tørvik-Stenen A drøftes af M. Olsen, Stedsnavnestudier (1912) S. 17 ff.

R. 22 \mathfrak{R} forekommer sandsynlig paa Hugl-Stenen (Berg. mus. aarb. 1911 nr. 11).

S. 20 L. 22 ff. Af de i de sidste Aar fundne norske Runeindskrifter har Hugl-Indskriften én Gang en Binderune af $\mathfrak{F} a$ og $\mathfrak{A} \mathfrak{R}$ og Strøm-Indskriften én Gang en Binderune af $\mathfrak{F} n$ og $\mathfrak{F} a$ og 4 Gange en Binderune af $\mathfrak{H} h$ og $\mathfrak{F} a$.

S. 22 L. 5 ff. Fløksand-Indskriften og Hugl-Indskriften, som begge hører til de ældste urnordiske Runeindskrifter, er skrevne fra høire mod venstre, derimod den yngre Indskrift paa Strøm-Brynet fra venstre mod høire.

S. 22 L. 16. Indskriften paa Torsbjærg-Skjoldbullen har Bugge tolket i Aarbøger 1905 S. 141 ff.

S. 23 L. 7 f. f. n. Om Stupruner se Bugge, Arkiv XXII S. 18.

S. 24 L. 25 f. Om o paa Pietroassa-Ringen se Bugge, Aarbøger 1905 S. 290.

S. 24 L. 27 f. Om Brakt. Nr. 28 og 30 kan henvises til Aarbøger 1905 S. 241 ff. (jfr. 1907 S. 19 ff.)

S. 27 L. 10 ff. Brakt. Nr. 52, 78 og 91 er behandlede i Aarbøger 1905, henholdsvis S. 271 ff., 291 ff. og 206 ff.

S. 34 f. Ekskurs I. Læsningen **sueus** paa Kylfver-Stenen er ikke sikker; se det i Tillæg til S. 6 citerede Skrift.

S. 41 L. 21. Jfr. Hjalmar Lindroth, Studier över de nordiska dikterna om runornas namn (Arkiv XXIX S. 256 ff.). — Til denne Afhandling henvises her én Gang for alle.

S. 48. L. 23 f. Se Tillæg til S. 24 ovenfor.

S. 48 L. 8. f. n. Om Runemestre af Navnet **uha** handler 7de Bogs Kap. IV og IX.

S. 49 L. 19 f. Se Tillæg til S. 15 Anm. 2.

S. 57 L. 5 f. Skodborg-Brakteaten har Bugge behandlet i Aarbøger 1905 S. 288 ff.

S. 59 L. 1 f. Se Henvisningen i Tillæg til S. 24.

S. 59 Anm. 1. Om Brakt. Nr. 57 se Bugge, Aarbøger 1905 S. 284 ff.

S. 61 L. 4—7. Hertil har Bugge paa Omslaget til dette Binds 1ste Hefte (trykt 24de Mai 1905) gjort følgende »Rettelse«: »Afsnittet fra »Jeg finder en Cas obl.« til og med »mere i det følgende« ønskes strøget som urigtigt. (Herom skal jeg andensteds tale)«. — Der kan nu henvises til Aarbøger 1905 S. 257 f.

S. 63 L. 10 ff. Brakt. Nr. 17 og Vimose-Beslagets Indskrift er behandlede af Bugge i Aarbøger 1905, henholdsvis S. 222 ff. og S. 221.

S. 63 Anm. 2. En uafsluttet Ekskurs om Pietroassa-Indskriften har ikke kunnet medtages.

S. 63 L. 1 f. n. Om Brakt. Nr. 56 se Bugge, Aarbøger 1905 S. 274 ff.

S. 67 L. 8. f. n. Den Rune paa Brakt. Nr. 28, som her er læst som Rune 13, er opfattet anderledes af M. Olsen, Aarbøger 1907 S. 19 ff.

S. 106 L. 15 ff. Her maa mindes om + paa Brakt Nr. 57, hvis man med M. Olsen (Aarbøger 1905 S. 286) skal læse denne Rune som j.

S. 106 L. 24 f. Det her berørte Spørgsmaal drøftes senere i 7de Bogs Kap. VII.

S. 114 L. 1 ff. Se Henvisningerne ovenfor til S. 63 L. 10 ff.

S. 114 L. 26 ff. Brakt. Nr. 104 er behandlet af Bugge i Aarbøger 1905 S. 295 ff.

S. 128 L. 6 ff. Se Ekskurs III S. 151 ff.